

МОНОЛІТ

№13
7/2015

 **ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА
КОВАЛЬСЬКА**

ст. 4

ст. 16

ст. 14

ст. 12

БАТЬКИ-БУДІВЕЛЬНИКИ – ГОРДІСТЬ І ПРИКЛАД ДЛЯ ДІТЕЙ.....3

ОДИН ДЕНЬ ЖИТТЯМ ЗАВОДУ:

(ПАТ «Завод залізобетонних конструкцій ім.Світлани Ковальської»).....4

(ТОВ «Бетон Сервіс»).....6

(ПАТ «Дарницький завод залізобетонних конструкцій»).....8

(ТОВ «Омелянівський кар’єр» та ПрАТ ТНК «Граніт»).....10

(ПрАТ «Термінал-М»).....12

ПОДІЇ 2015.....14

ЕКСКЛЮЗИВНЕ ІНТЕРВ’Ю

Руслан Копотун: «Головне в родині – слухати один одного, розуміти і підтримувати».....16

ГОТУЄМО З НАМИ18

ПЕРЕРВА НА КАВУ20

ЩАСЛИВІ МОМЕНТИ, ПРИВІТАННЯ....22

Редакція КВ «Моноліт» вирішила ближче познайомитися із життям працівників підприємств ПБГ «Ковальська». Адже усім цікаво, як проходять робочі будні колег по цеху, які у них проблеми, очікування, мрії, досягнення. Ми спробували прожити один робочий день на кожному із заводів Групи і були приємно здивовані щирістю і відкритістю людей. Матеріалу для статей вдалося отримати більш ніж достатньо, а тому у цьому номері ми знайомимо вас із першими шістьма підприємствами: ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської», ПАТ «Дарницький ЗЗБК», ТОВ «Бетон Сервіс», ПрАТ «Термінал-М», ТОВ «Омелянівський кар’єр», ПрАТ ТНК «Граніт». А вже у наступному – вашій увазі будуть представлені захоплюючі історії чотирьох інших підприємств ПБГ «Ковальська»: ТОВ «Бетон Комплекс», ТОВ «Автобудкомплекс-К», ПАТ «Будіндустрія», Будівельно-монтажне управління ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської». Залишайтеся з нами, далі буде.

ст. 18

БАТЬКИ-БУДІВЕЛЬНИКИ – ГОРДІСТЬ І ПРИКЛАД ДЛЯ ДІТЕЙ

Чи знаєте Ви, що хвилює більшість мільйонерів світу? Конкуренція в бізнесі і валютні коливання? Страйки робітників і гонитва за сучасними технологіями? Як вигідно інвестувати і заощадити? Так! Але є дещо важливіше. Одного дня бізнесмени і бізнес-леді починають замислюватися, кому передати свої спадки і справу. А крім того, чи вистачить спадкоємцям кмітливості, волі і бажання управляти важко заробленими батьківськими активами?

Насправді, питання майбутнього наших дітей актуальні для кожної сім'ї. Адже ми плідно працюємо, щоб дати їм достойну освіту, виховати в них найкращі якості. Дехто вважає, що діти, обираючи професію і рід діяльності, обов'язково повинні йти стопами батьків. Інші – дозволяють обирати свій шлях самостійно. Одвічним залишається конфлікт поколінь.

Вчені провели дослідження серед молоді і з'ясували, що у виборі своєї професії діти найчастіше наслідують своїх батьків.

На підприємствах Промислово-будівельної групи «Ковальська» працюють цілі династії. Фахівці будівельної справи з радістю передають свій досвід нащадкам, загартовуючи їх роботою з раннього віку.

Багато працівників, з якими спілкувався «Моноліт», приводять дітей у Групу, починаючи зі студентських років. Спочатку на практику, а далі, якщо справа до душі, молодь лишається працювати. Здебільшого практиканти захоплюються будівельним ремеслом настільки, що змінювати професійне місце вже не хочуть. Тим паче, на підприємствах ПБГ «Ковальська» створюються всі умови для комфортної роботи.

Сподіваємося, що будемо радіти значним досягненням ще не одного покоління майстерних будівельників, вихованих тут, у Групі «Ковальська».

Прислухайтесь до своїх дітей, вчіть на власному прикладі, дбайте про формування їх здібностей та інтересів. Адже вони – ваше продовження, втілення та реалізація бажань і надій. А для хорошого вчителя краший за нього учень – найвища нагорода.

Щороку у світі відзначають Міжнародний день захисту дітей. Це привід нагадати батькам, що *діти – майбутнє нашої держави, яке формується у сьогоднішні. Пам'ятайте, що немає неталановитих людей, є ті, які займаються не своєю справою.*

**З повагою,
Головний редактор КВ «Моноліт»,
Юлія Турко**

ПАТ «ЗАВОД ЗАЛІЗОБЕТОННИХ КОНСТРУКЦІЙ ІМ. СВІТЛАНИ КОВАЛЬСЬКОЇ»

Легендарне минуле ПАТ «Завод залізобетонних конструкцій ім. Світлани Ковальської» неодноразово підтверджувало своє право на блискуче майбутнє. Починаючи із 1956 року, завод переживав різні часи. Рушійною силою підприємства з 1982 року стала Світлана Володимирівна Ковальська – людина, яка подарувала потужному виробничому механізму нове дихання, відкрила для працівників широкі горизонти реалізації їх потенціалу. На честь жінки-керівника, справедливої і трудолюбивої людини, було названо завод.

Сьогодні бути частиною колективу, який виготовляє продукцію бренду «Бетон від Ковальської», не просто професійне досягнення – це честь продовжувати велику справу, передаючи її наступним поколінням.

На території заводу «ЗЗБК ім. С. Ковальської» почуваєшся ніби вдома. Територія ідеально прибрана, багато квітів, а головне – приємні, відкриті люди.

«Завод став для мене школою життя. Так склалося, що я росла без батьків, тому не соромлюся сказати, що моїми духовними наставниками були працівники

заводу, а в першу чергу – Олександр Сергійович Пилипенко (Президент ПБГ «Ковальська»). Він і досі бере активну участь у моєму житті – допомагає порадами, спонукає розвиватися як особистість. Уперше я прийшла сюди на практику, коли вчилася у будівельному технікумі, а після отримання диплому залишилася працювати лаборантом у відділі лабораторії», – розповідає свою історію Людмила Шевченко.

Людмила Шевченко, лаборант відділу лабораторії

Дівчина з 10-річним досвідом роботи впевнено демонструє КВ «Моноліт» спеціальне обладнання, детально пояснює, як відбувається процес випробовування складових бетону, зачитує з пам'яті складні формули. Люда обожає свою роботу, а тому із задоволенням навчає студентів, які приходять практикуватися на завод. І хоча вона вважає себе часом надміру імпульсивною, її характер гармонійно поєднується із наполегливим підходом до роботи.

«Я вийшла заміж за хлопця, який теж працює на заводі «ЗЗБК ім. С. Ковальської». Він – слюсар-сантехнік. Спокійний «як удав», на відміну від мене (сміється). Ми обоє багато працюємо, а тому домашні обов'язки ділимо чесно навпіл. Якби ви знали, як смачно Сергій готує голубці...», – не стримує емоцій Людмила і швидко прямує до вібропресу, щоб розпочати черговий дослід.

Любов Соколюк, оператор управління, цех №1

Процес виробництва безперервний, але з 12-ї години працівники почергово знаходять 15-20 хвилин на обід. Їдальня заводу давно славиться смачною та недорогою кухнею. Щодня майстерні кухарочки приходять на роботу удосвіта, готують згідно із наперед складеним меню і чекають на своїх вдячних клієнтів. Ситно й економно поїсти приїжджають навіть з інших заводів ПБГ «Ковальська».

«Якщо хочеш поїсти як удома, іди в їдальню на завод Ковальської», - говорить Микола Петрович Меруга, бригадир формувального цеху.

Він присвятив заводу 16 років життя, проте ніколи не сумнівався у правильності свого вибору: «Працювати на заводі - тяжкий труд. Крім того, на тобі величезна відповідальність за безпеку колег, за якість продукції, з якої будуємо людям житло. Радує, що ми завжди забезпечені стабільною зарплатою, медичним страхуванням, спецодягом. У нас дружній колектив. Якщо, боронь Боже, трапляється якась біда, то ми один за одного горю». Микола Петрович з дружиною живе у Борисполі, виховує шестирічну доньку і любить порибалити. Він дещо сором'язливий і неохоче розповідає про свої успіхи, але його колектив у складі дев'ятьох працівників ним відверто пишається.

А ось жінки у цехах підприємства - це окрема каста. Завжди дивують їхні охайні руки, доглянутий одяг, стриманий макіяж, а головне - тактичний підхід до роботи: вимогливий, проте не грубий, оперативний,

Микола Меруга, бригадир формувального цеху

відповідальний. Ось, наприклад, Соколюк Любов - приємна, симпатична жінка, на заводі вже 36 років. Вона займає посаду оператора управління у першому цеху. Завод «ЗЗБК ім. С. Ковальської» - її перше місце роботи. Тут пані Люба познайомилася зі своїм чоловіком, який вже на пенсії, знайшла хороших друзів і зрозуміла, що таке справжній колектив.

«Наша робота - безперервний конвеєр. Ми працюємо, як один цілісний організм, складений з багатьох клітин. Якщо хтось один не справляється, йому допомагають. Усі зацікавлені у позитивному результаті, тому викладаються на сто відсотків», - наголошує Любов Миколаївна. Свою енергію вона черпає від роботи біля землі. Ті, хто був у неї в гостях, порівнюють двір жінки із дендрарієм: розмаїття квітів, рослин вражає. «Я можу дотемна стояти на городі і не втомлюватися, навпаки - заряджаюся силою, зміцнюю свою ауру. Земля лікує», - ділиться своїми оздоровчими методами пані Люба.

Улюблена робота - ліки від багатьох хвороб. Враховуючи особисті історії працівників заводу, закоханих у свою справу, неважко скласти формулу досягнення успіху підприємства в цілому. Минуло майже 60 років відтоді, як завод почав виготовляти бетон. Сьогодні підприємство стоїть на одному щаблі з найвідомішими компаніями-виробниками країни. Бренд «Бетон від Ковальської» впізнаваний за кордоном і сміливо конкурує з іноземними аналогами. Атлант розправив плечі, адже за його плечима - підтримка сотень висококваліфікованих людей, які заслуговують на благородне звання будівельників.

ТОВ «БЕТОН СЕРВІС»

– Добрий день, а Ви до кого?

– А я на роботу, - показую візитку з логотипом ПБГ «Ковальська». – Хочу поспілкуватися зі своїми колегами.

– То Ви у нас працюєте? Пощастило. Проходьте, будь ласка, Вам зараз дадуть каску.

Охоронець записав ініціали у книгу перепусток і провів кореспондента КВ «Моноліт» на територію заводу «Бетон Сервіс». Підприємство, потужний виробник товарних бетонів, будівельних розчинів, залізобетонної продукції та серійних товарів зі сфери будівництва, схоже на маленьке містечко. Тут ростуть фруктові дерева, викладені плиткою вузькі доріжки, люди заклопотані своїми справами, але привітно посміхаються. Здається, кожен, хто потрапляє сюди навіть уперше, відчуває у своїй тарілці.

матеріалів і конструкцій. І знаєте, за короткий час мені вдалося відчувати себе на своєму місці. З'явилися друзі, цікава, регулярно оплачувана робота. Це теж дуже важливо», - люб'язно веде розмову токар Анатолій Михайлович Фрусенко. Завдяки його майстерності завод отримує запчастини для виробничого обладнання. Робота точна, вимагає пильності і не пробачає найменших похибок. «Токарський верстат – це ніби ювелірний механізм. Ти ловиш десяті, соті міліметра, щоб виріб був ідеальним. Десь трішки відхилився від норми - і брак забезпечений. Я намагаюся виготовляти запчастини про запас, щоб ми мали завжди страховку, раптом щось із ладу вийде...» - каже Анатолій Михайлович. Чоловік має двох синів і трьох онуків, любить рибалити і полювати, згадувати свою військову службу в Баку та Криму. Його професійне кредо – працювати з душею і передавати знання наступним поколінням.

Микола Грисюк (оператор БЗЦ) та Олексій Грисюк (майстер БЗЦ) є одними з того молодого покоління, на яке зазвичай покладають великі надії. Кілька років тому брати приїхали до Києва у пошуках роботи.

Анатолій Фрусенко, токар

«Я тут лише півтора року, до того 30 років пропрацював на Дарницькому комбінаті будівельних

Микола Грисюк, оператор БЗЦ

«Чим хороша робота на ТОВ «Бетон Сервіс» - так це тим, що тут забезпечують гуртожитком і не затримують зарплату. Відпрацював тиждень – по-

їхав додому. Я, наприклад, вже досконало вивчив свої обов'язки: прийшов зранку, запустив установку, увімкнув компресор, комп'ютери, і почався безперервний процес роботи. Від оператора залежить, як швидко будуть вантажитися машини, а відповідно і вчасність виконання замовлень для кінцевого споживача», - розповідає Микола. Олексій ставиться до роботи не менш відповідально, проте найбільше переймається через свою сім'ю: «Діти ростуть швидко. Шкода тих найкращих моментів, які доводиться пропускати, адже якщо порахувати загалом, то я півроку вдома, а півроку на роботі. Правда, дружина розуміє, що я заради них з донькою стараюся. Добре, що у нас такий маленький завод і тісний колектив. Кожен один одного знає - порадитися можна, поговорити душевно, та й підмінити завжди знайдеться кому, якщо який форс-мажор вдома трапиться. Важливо почувати себе на роботі комфортно». Микола та Олексій - віддані уболівальники футбольної команди «Бетон Сервіс». Переконані, що футбол знімає напругу, навіть якщо ти просто спостерігаєш із трибун. «Бувають періоди, коли втомлюєшся від роботи, відбувається перенапруження. У такі моменти спорт - найкращий рятівник. Підтримуємо своїх хлопців із заводу, хоч і не завжди вдається потрапити на футбольні матчі, ми все ж таки не місцеві, тому від зміни залежить. Але я для себе зрозумів, що переїжджати до Києва не хочу: тут важке повітря і багато машин. Зароблю гроші, одружуся і, можливо, почну свою справу у рідних краях», - ділиться планами Микола Грисюк.

А от Леся Василівна Михайловська, старший лаборант ТОВ «Бетон Сервіс», себе в іншій професійній сфері не уявляє. У будівництві вона вже 23 роки, з них 9 - на заводі ПБГ «Ковальська». «Моя старша сестра - будівельник. Я пішла її стопами - закінчила будівельний технікум. Мені подобаються точні науки, розрахунки. Напрямок будівництва постійно розвивається, є цікаві винаходи, розробки, можна впроваджувати їх на практиці. Лабораторія заводу іде у ногу з часом, тут безперервно провадять дослідження нових хімічних сполук, домішок, застосовують їх у бетоні та бетонних виробках», - захоплено розповідає про роботу жінка.

Микола Сергійович Овчар, земляк Лесі Василівни із Житомирщини, працює на підприємстві «Бетон

Леся Михайловська, старший лаборант

Сервіс» формувальником близько одинадцяти років. Роботу свою любить перш за все за стабільність: «Який сенс бігати з місця на місце? Тут я точно впевнений у завтрашньому дні. Аванс - двадцять другого, зарплата - сьомого, і так незмінно вже багато років. У мене сину два роки. Хотілося б, звісно, жити із сім'єю, але квартиру купити у кредит - великий ризик, тому поки що так...».

Таких як Микола Сергійович - завзятих, талановитих працівників - на заводі багато. Кожен має свої проблеми, свої цілі, сподівання, кожен шукає своє місце під сонцем. Проте усі разом вони - запорука успішного розвитку підприємства.

«Якщо вам випала можливість працювати в дружньому колективі, то ви на власному досвіді переконаєтесь, як результат роботи залежить від кожного. Повірте, якщо працювати спільно, то буде не тільки користь, але й задоволення від виконаної роботи. До того ж, якщо кожен з членів персоналу зацікавлений у процвітанні компанії, то такому колективу простіше долати проблеми і вирішувати складні завдання», - мудро висловлюється пан Микола.

Такі згуртовані колективи нечасто трапляються. Хочеться побажати успіху кожному, хто став частиною великої родини ТОВ «Бетон Сервіс», та вірити, що завтра їхнє життя стане ще кращим, успішнішим і світлішим.

ПАТ «ДАРНИЦЬКИЙ ЗАВОД ЗАЛІЗОБЕТОННИХ КОНСТРУКЦІЙ»

Кажуть, праця безплідна, коли не відчуваєш до неї любові. На ПАТ «Дарницький завод залізобетонних конструкцій» не виникає сумнівів, що кожен працівник не просто відданий своїй справі, – він отримує від неї задоволення. За 60 років існування підприємство стало школою життя і другим домом для сотень будівельників. Можливо, через те, що тут поєднується робота багатьох поколінь, від новачків до ветеранів будівельної справи, – процес виробництва ні на мить не припиняється. Навпаки, удосконалюється та розвивається стрімкими темпами. А ще тут неймовірна аура теплої і дружньої атмосфери.

«Працюю на цьому заводі вже близько 30 років. Починав зварювальником, тепер – бригадир арматурного цеху. Мої колишні колеги – 1940-го, 1945-го років народження – вже 10 років, як на пенсії. Тоді я був наймолодшим серед них, а зараз у своєму цеху один із найстарших, – згадує Микола Михайлович Фойняк, електрозварник ручного зварювання арматурного цеху. – Радянські часи досить добре пам'ятаю. Було багато замовлень. У 90-х роках у Єревані стався землетрус, то ми високовольтні опори для залізниці робили. Тоді цех з виготовлення цих конструкцій працював майже цілодобово».

формі, багато жартує і розповідає кумедні моменти з робочих буднів: «Якось із заводу «ЗЗБК ім. С. Ковальської» до нас прийшла працювати майстер. Розповіла, як одному своєму неодруженому колезі вчепила на спину папірець «Ищу жену». А я хлопцям підморгнув, і вже на спині Лариси папірець «Ищу мужа». Її жарт проти неї обернули (сміється).

Кому не до жартів, так це Ларисі Василівні Головні – начальнику арматурного цеху заводу. Адже вона переймається кожним своїм підлеглим. Дівчата називають її між собою другою мамою, хлопці – порадицею та просто мудрою жінкою. На підприємство пані Лариса прийшла майстром у 2005 році. До того 12 років вона присвятила роботі на залізниці, там зустріла своє кохання. А згодом чоловік перейшов працювати на завод і привів дружину з собою.

«Дивний збіг обставин: виявляється, мої батьки познайомилися саме на цьому заводі і народилася тут у гуртожитку. Моя старша донька скоро збирається заміж, її майбутній чоловік також працює у нашому арматурному цеху, а побачилися вони вперше на корпоративному футболі ПБГ «Ковальська». У нас дійсно одна велика сім'я. Ми часто колективом виїжджаємо на природу, святкуємо дні народження».

Микола Михайлович Фойняк,
електрозварник ручного зварювання арматурного цеху

Тут, на території теперішнього заводу «Дарницький ЗЗБК», Микола Михайлович зустрів свою дружину, яка працювала кухарем у їдальні. Із часом вони отримали квартиру, де зараз проживають з дітьми та онуками. Незважаючи на свій вік, чоловік у відмінній

Лариса Василівна Головня – начальник арматурного цеху

А якщо, не дай Боже, біда у когось трапляється, то допомагаємо один одному по можливості матеріально або просто добрими словами. Зараз наш працівник арматурного цеху Саша Лоханько перебуває в зоні АТО. Кожен, хто знайомий із Сашком, регулярно йому телефонує, підтримує. Ми своїх у біді не залишаємо».

Не менш чутливо Лариса Василівна розповідає про улюблену справу. На її думку, до процесу виробництва потрібно ставитися з душею, адже кожен виріб, зроблений з любов'ю, буде довговічним. «Багатом здається, що залізобетонні вироби – це просто шматок бетону та металу. Але для мене, як і для багатьох наших працівників, – це «живий тандем». Залізо не повинно бути «схованим» у бетоні, воно має в ньому «дихати». Це висока майстерність – створювати деталі, конструкції, що будуть надійно служити багато років», – ділиться секретами успішної роботи Лариса Головня.

життя, – це буде найвищою нагородою для нас», – схвильовано розповідає 22-річна працівниця. Тут, на підприємстві, Галя зустріла свою кохану людину, пара живе у гуртожитку і відкладає гроші на весілля.

Колорит заводського життя не опишеш на одній шпальті, за цим стоїть ціла історія. Тут працюють навіть кримські татари, які змушені були лишити свої сім'ї у Криму, щоб мати змогу заробляти гроші та допомагати рідним. Вони відмовляються спілкуватися і розповідати власні історії через політичні переконання, але їх тепло приймають у колективі, як і кожного нового працівника, який переступає поріг цього підприємства. У директора ПАТ «Дарницький ЗЗБК» Віктора Леонідовича Дмитренка на столі в робочому кабінеті лежить Біблія. Далеко не кожен у житті читав Святе писмо, проте тут, на підприємстві, багато хто керується біблійними законами інтуїтивно. Це відразу помітно із вчинків людей, результату роботи, способу життя, щасливих подарунків долі. Адже у Книзі книг сказано: «Наполеглива праця приносить людям користь і допомагає працівнику зберігати «чисте сумління» (І Петра 3:16).

Галина Шрамко, зварник арматурних сіток та каркасів

А ось Галинка Шрамко, яка працює на заводі «Дарницький ЗЗБК» зварником арматурних сіток та каркасів арматурного цеху, – справжня знахідка для підприємства. Завзята, усміхнена дівчина з Черкащини завжди надихає колег власним прикладом. Навесні, коли активно велось виробництво залізобетонних споруд у зону АТО, заводчанам доводилося працювати без вихідних, кілька змін підряд, проте кожен з них не тільки не втратив оптимізму, а навпаки, намагався зробити максимальний внесок у важливу справу. «Часом доводиться працювати по 12 годин. Коли важко, я згадую про хлопців на війні, які щодня ризикують собою заради нашого спокою. Якщо ми зможемо своєю працею врятувати чиесь

ТОВ «Омелянівський кар'єр»

ПРАТ ТНК «ГРАНІТ» І ТОВ «ОМЕЛЯНІВСЬКИЙ КАР'ЄР»

Професію гірників вважають однією із найнебезпечніших й найекстремальніших, її обирають мужні та сміливі люди. Це важка праця, адже робітникам доводиться працювати в глибоких кар'єрах, робити чіткі безпомилкові розрахунки для проведення вибухів, контролювати процес переробки гірничої маси, стежити за тим, щоб обладнання не виходило з ладу і багато іншого. До працівників гранітних кар'єрів ставляться з повагою, але далеко не всі наважуються ними стати. Складні умови праці роблять цю професію досить непривабливою у наші дні.

На кар'єрах ПБГ «Ковальська», де видобувають граніт, працюють різні фахівці, у тому числі техніки, механіки, електрослюсарі, машиністи. Обидва родовища знаходяться у Коростенському районі Житомирської області. Спеціалісти ПрАТ ТНК «Граніт» (с. Щорсівка) і ТОВ «Омелянівський кар'єр» (с. Горщик) відверто розповіли КВ «Моноліт» про свою роботу, її переваги та недоліки.

Анатолій Степанович Білошицький (дробильник КСД, ПрАТ ТНК «Граніт») працює на кар'єрі восьмий

*І всі ми, як один, підняли вгору руки,
І тисяч молотів о камінь загуло,
І в тисячні боки розприскалися штуки
Та відривки скали; ми з силою розпуки
Раз по раз гримали о кам'яне чоло.*

Іван Франко, «Каменярі». 1878 р.

рік. Щодня 56-річний чоловік їздить на роботу велосипедом і стверджує, що жити потрібно зусмішкою: «Робота важка, без питань, але у вас є вибір: іти туди через силу або іти з настроєм. Час минає, треба ловити кожну мить. Після роботи приходжу додому і з дружиною займаємося ще й власним господарством. У нас корови, свині, кури. Треба триматися, щоб і дітям, внукам допомагати. А якщо кілька годин вільних є, то я на рибалочку виїжджаю. Це розслабляє і відволікає від проблем». Чоловік переконаний, що на підприємстві в першу чергу повинні цінувати працю людей, адже навіть найсучасніше обладнання нічого не варте без умілих рук. «У нас гарний колектив, дружний. Ми один до одного ходимо на свята, сім'ями спілкуємося. Так і в

роботі – стали всі гуртом і працюємо, виникли якісь питання – значить, вирішуємо спільно», – розповідає Анатолій Степанович.

З чоловіком цілком солідарний його колега Михайло Федоренко, оператор пульта керування підприємства ПрАТ ТНК «Граніт». Йому 31 рік, проте він уже зміло управляє складним процесом виробництва через комп'ютерну систему. «Прийшов працювати на кар'єр слюсарем, а з часом професіоналістів робітники допомогли краще освоїти гірничу справу, так і лишився тут. Є перспективи росту, стабільна зарплата, це компенсує певною мірою складність нашої роботи. Зараз дружина вагітна, тож вона мене завчасно попереджає: «Міша, що хочеш роби, а для сім'ї хоча б два вихідні на тиждень мають бути» (сміється). Бо ж трапляється, працюємо до пізньої ночі або й без вихідних. Додому приходиш ледь теплий. Повечеряв - і спати. Я завжди мріяв на залізниці працювати, але вже прикипів, звик до цієї роботи, не уявляю себе в іншому місці», – говорить Михайло Якович.

А от Сергій Печенюк (старший оператор пульта керування ДСЛ №2, ТОВ «Омелянівський кар'єр») спробував шукати кращої долі за кордоном, але змушений був повернутися до України через сім'ю: «Я вже років п'ять на «Омелянівці». Був період, коли звільнився і на цілий рік поїхав працювати в Москву будівельником. Там зарплата була досить непогана, але стільки часу без дружини і дітей дуже важко. У мене двоє хлопчиків і донечка, їм тато потрібен. Та й мені, звісно, вдома легше: підтримка сім'ї, гаряча їжа - цього ні за які гроші не купиши». Сергію 31 рік, він працює на двох роботах, щоб забезпечити родину. Чоловік не скаржиться, але не полишає надії на ліпші часи. «Мені шкода, що праця на гранітному кар'єрі у нашій країні цінується так низько. Як можна прогосподувати, одягти трьох дітей і двох дорослих на зарплату чотири тисячі, якщо сьогодні один похід в магазин за продуктами – це мінімум 300 гривень. Нам, наприклад, ще батьки допомагають, у них господарство своє – городи, худоба. ПБГ «Ковальська» інвестує великі суми в модернізацію заводів. І справді, сучасне обладнання себе цілком виправдовує. Ті, хто економить на цьому, потім роками переймаються ремонтами. Сподіваюся, оцінка робітничої праці буде не менш пріоритетним напрямком у розвитку бізнесу», – коментує Сергій Валентинович.

Сергій Олександрович Полосенко (старший оператор пульта керування ДСЛ №3, ТОВ «Омелянівський кар'єр») також вважає, що працівники кар'єрів заслуговують більшої опіки з боку держави. «У першу чергу, наша робота – це негативний вплив на здоров'я. Звісно, ми максимально дотримуємося техніки безпеки – ходимо в респіраторів, але фізично неможливо не дихати пилом, який тут усюди. Все одно час від часу захисний засіб мусиш знімати. Мабуть, легко писати про гірників у журналах, спостерігати за роботою з моніторів офісів. Реальну картину можна отримати, лиш працюючи на кар'єрах місяцями, роками», – ділиться тонкощами свого ремесла Сергій.

Сергій Олександрович Полосенко,
старший оператор пульта керування ДСЛ №3

Незважаючи на складну професію, чоловіки вдячні, що забезпечені робочим місцем і стабільною зарплатою. «Обидва кар'єри ПБГ «Ковальська» – важливі структури для Коростенського району, адже це сотні робочих місць. Крім того, наші хлопці, які сьогодні перебувають у зоні АТО, забезпечені усім необхідним та впевнені, що за ними зберігається робоче місце. Цих умов керівництво Групи дотримується залізною», – додає Сергій Полосенко.

Професія гірників складна й різноманітна, вона потребує спеціальних знань, міцного фізичного здоров'я, терпіння, витримки і сили волі. Ми пишаємося чоловіками і жінками, які сьогодні обрали для себе такий шлях, і переконані, що усі їхні сподівання обов'язково здійсняться.

ПРАТ «ТЕРМІНАЛ-М»

Якщо ви відмінно ладнаєте з колегами по роботі, можете себе привітати - у вас удвічі більше шансів на довголіття! Принаймні, у цьому запевняють ізраїльські вчені, які упродовж двадцяти років спостерігали за кількома сотнями працівників різних структур - від банків та офісів до заводів і лікарень. Результати вражаючі: як виявилось, атмосфера на роботі суттєво впливає на тривалість життя людини, адже ті, кому процес роботи приносив задоволення, а спілкування з колегами було позитивним та дружнім, мали менше проблем зі здоров'ям, ніж ті, хто працював виключно через фінансовий прибуток.

Працівники підприємства «Термінал-М» можуть не сумніватися, що житимуть до глибокої старості, адже колектив заводу справді дружний, це помітно навіть без експериментів.

Володимир Узбек, майстер дільниці з виробництва ВД та ЛФМ

«Мені пощастило знайти роботу, яка заряджає, надихає і захоплює. Мої колеги – в основному молоді хлопці, нам легко знайти спільну мову, - розповідає Володимир Узбек, майстер дільниці з виробництва ВД та ЛФМ. – Я вже 5 років працюю на ПрАТ «Термінал-М» і ще жодного разу не пошкодував про свій вибір». Чоловік мріяв стати будівельником ще з дитинства: «Завжди було бажання створювати щось руками. Коли малий був, допомагав батькові ремонтувати різні побутові речі. Тут, на заводі, процес майже повністю комп'ютеризований: сучасне обладнання працює чітко і швидко. Але й воно часом виходить з ладу. Тоді приходять на допомогу умілі руки наших майстрів».

Володимир познайомився з продукцією ТМ Siltek ще до того, як почав працювати на підприємстві. Будівельні суміші він використовував під час ремонту вдома і був приємно вражений високою якістю матеріалів. *«Я придбав собі клей для плитки, шпаклівку Siltek і залишився надзвичайно задоволений. Співвідношення ціни-якості – супер. А потім знайомий запропонував мені вакансію на цьому заводі, тож я не вагався. Виготовляти сучасну продукцію на молодому підприємстві, яке стрімко розвивається, – справді престижно», - не приховує свого захоплення Володимир Узбек.*

Олександр Томко, оператор центрального пульта керування

Колега Володимира по цеху Олександр Томко, оператор центрального пульта керування, у будівельній галузі вже не перший рік. Чоловік має за плечима досвід роботи у будівельній компанії «Черезит», а тому може порівняти специфіку обох підприємств: «Я ще не бачив такого сучасного обладнання, як на заводі «Термінал-М». Іноземна збірка, все дозується шнеками, клапанами, високий контроль якості продукції. Колектив дружний, кожен відгукується на прохання про допомогу. Серед хлопців є повага і взаєморозуміння – це головне». Олександр вважає, що, крім професійних навиків, працівники підприємства повинні бути ще й психологами, адже в процесі роботи трапляються непередбачувані ситуації. «На виробництві недостатньо просто освіти і фізичної підготовки. Якщо хочете тримати все під контролем, доведеться бути стресостійким. Наприклад, стався різкий перепад енергії, зникло світло. Правило перше – не панікувати. Доповісти відразу про ситуацію начальнику виробництва і, згідно його вказівок, швидко ліквідувати проблему. Тобто, у першу чергу, ситуація залежатиме від швидкості вашої реакції та самоконтролю», – ділиться головними правилами поведінки в екстремальних ситуаціях Олександр Томко. Чоловік вболіває за футбольну команду ПрАТ «Термінал-М», але особисто для себе обрав інше захоплення – спорт на воді: «У мене є права на водний транспорт, я вільно керую катерами, човнами, яхтами. Маю власний човен з мотором, тому у вільний час виїжджаємо з друзями порибалити. На Дніпрі, біля кордону з Білоруссю, є каскад островів, там ставимо намети і відпочиває-

Володимир Миколайович Шабанов, дозувальник сировини

мо. Вода знімає втому і дарує відчуття свободи».

Володимир Миколайович Шабанов, дозувальник сировини підприємства ПрАТ «Термінал-М», працює у ПБГ «Ковальська» 26 років. Чоловік займав посаду формувальника на ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської» 20 років. Там же познайомився зі своєю дружиною, а згодом, через травму ноги, був переведений на завод із виготовлення будівельних сумішей.

«Праця на заводах – це завжди тяжкий труд. Якщо ви працюєте на совість і постійно прагнете до самовдосконалення, робота вам віддасть. Я шостий рік на «Термінал-М», вивчив тут все як п'ять пальців, але не перестаю вчитися новому. До того ж, у нас багато молодих хлопців – гонорових, ще не досить досвідчених, проте перспективних і талановитих. Мені приємно передавати їм власний досвід, вчити, допомагати», – розповідає Володимир Миколайович.

Його син наразі служить у Маріуполі, телефонує рідко, проте батько впевнений, що невдовзі війна скінчиться і хлопець повернеться додому: «Кожен, кого торкнулася війна, ще більше почав цінувати життя. Я з тих людей, які ніколи не впадають у відчай, а намагаються стійко долати труднощі. Наші діти – продовження нас самих, вони зобов'язані бути сильними і мужніми, щоб дарувати нашій країні світле майбутнє, за яке ми всі вболіваємо».

Колектив підприємства «Термінал-М» – це зразковий приклад для працівників інших заводів, адже за їхньою роботою стоять дружба, відкритість і повага.

ЖК «ПАРКОВА ВЕЖА»: ДО ЗАСЕЛЕННЯ ЗАЛИШИЛИСЯ ЛІЧЕНІ ДНІ

Житловий комплекс «Паркова вежа» планується до здачі у серпні 2015 року, а вже у вересні власники квартир зможуть розпочати ремонт та переїхати у свої нові оселі.

Оскільки усі роботи ведуться у заявлені строки та згідно з технічними вимогами, станом на липень об'єкт завершено на 95%.

ЖК «Паркова вежа» – це сучасний 27-поверховий комплекс на 362 квартири, розташований у Подільському районі м. Києва по вул. Червонопільська, 2г, що поєднав у собі оптимальне співвідношення «ціна-якість-строки».

У квітні цього року рейтингове агентство ІВІ-Rating спільно з Конфедерацією будівельників України підтвердило офіційним сертифікатом «Відмінна надійність» будівництво житлового комплексу.

ПРОДУКЦІЯ ТМ SILTEK – СМІЛИВІ ІДЕЇ ДЛЯ СУЧАСНОГО БУДІВНИЦТВА

Цього літа відбудеться презентація нової продукції ТМ Siltek, що виготовляється на ПрАТ «Термінал-М» – одному з найсучасніших підприємств ПБГ «Ковальська».

Серед новинок, що будуть представлені широкому загалу, – будівельні суміші Siltek PM-19 (штукатурка гіпсо-цементна для вирівнювання поверхонь стін та стель усередині сухих приміщень), а також Siltek T-99 (клей «Легкий» для приклеювання керамічної та керамогранітної плитки всередині та зовні будівель).

Нові матеріали, як і вся лінійка ТМ Siltek, відзначаються високими стандартами екологічної безпеки, якості, технологічності та економічності. Продукція була апробована не лише вітчизняними фахівцями, але мала успіх у закордонних будівельників.

Під час виготовлення сухих і рідких сумішей Siltek використовуються виключно високоякісні складові (в'язучі і наповнювачі), що пройшли ретельний відбір і зарекомендували себе беззаперечною якістю.

Siltek PM-19 та Siltek T-99 не мають аналогів на внутрішньому будівельному ринку і можуть сміливо конкурувати з високотехнологічними імпортними аналогами.

ЗОЛОТІ МЕДАЛІ ФК «КОНСТРУКТИВ»

Футбольний клуб «Конструктив» (ТОВ «Бетон Комплекс») здобув перемогу на київському турнірі «Sun Cup».

Літній кубок дістався хлопцям непросто. Після впевненої перемоги у півфіналі над ФК «Біофарма» організатори турніру прозвали команду біло-зелених «Гроза ток-клубів».

У фіналі на ФК «Конструктив» чекала не менш сильна команда – «ТЕКС України». На полі обидва суперники провели абсолютно рівну гру, яка стала чи не найцікавішою у другому за значущістю дивізіоні.

Незважаючи на старання команди «ТЕКС України», біло-зелені на останній хвилині «вирвали» нічию.

Під час тривалої «перестрелки» кращими виявилися хлопці з ФК «Конструктив», які завершили матч із загальним рахунком 10:9.

Вітаємо працівників ПБГ «Ковальська» з перемогою! Ми вами пишаємося!

ГРАНІТНІ КАР'ЄРИ ПБГ «КОВАЛЬСЬКА» ТЕПЕР МАЮТЬ ВЛАСНИЙ САЙТ

Спеціалісти ПБГ «Ковальська» щоденно працюють над розробкою та удосконаленням комунікаційних технологій, що максимально спрощує процес обміну інформацією між клієнтами і підприємствами Групи.

Наразі ми представляємо Вам новий сучасний сайт ТОВ «Омельянівський кар'єр» та ПрАТ ТНК «Граніт», що входять до ПБГ «Ковальська», - granit.kovalska.com

Відтепер кожен відвідувач інформаційного інтернет-ресурсу має можливість оперативно задовольнити практично будь-які запити щодо виробництва, сертифікації та придбання продукції на сировинних підприємствах Групи: гранітного щебеню, відсіву, заповнювачів, будового каменю та іншої гранітної продукції на рік.

Сайт перекладений на російську та англійську мови, що робить його доступним не лише для українських, а й для іноземних користувачів.

Запрошуємо наших постійних клієнтів та нових відвідувачів особисто переконатися у зручності навігації, сучасному дизайні, повному контенті та скористатися іншою корисною інформацією.

Група «Ковальська» докладает усіх зусиль для того, щоб Ви могли швидко та зручно придбати нашу продукцію.

Свої побажання та пропозиції щодо нового сайту granit.kovalska.com надсилайте на електронну адресу i.nizhnik@kovalska.com.ua

ПОДІЇ 2015

Тротуарна ПЛИТКА «ЛАЙНСТОУН» від ТМ AVENU DECOR – вишукані рішення для оригінальних ідей

«Лайнстоун» – це нова серія тротуарної плитки, ключовою перевагою якої є постачання готових комплектів бруківки різних розмірів в одній палеті. Серія розроблена за сучасними світовими тенденціями із використанням вишуканої кольорової гами «Колор-мікс».

Ландшафтні дизайнери та архітектори, власники приватних будинків, усі прихильники якісної та естетичної продукції оцінять чергову новинку від вже відомого бренду AVENU DECOR. Розроблена на основі аналізу світового досвіду, серія бруківки «Лайнстоун» унікальна за своїм стилем та не має аналогів на будівельному ринку.

Лінійка «Лайнстоун», що виготовляється на підприємстві «Бетон Комплекс» Промислово-будівельної групи «Ковальська», представлена трьома комплектами:

«Лайнстоун-20»: бруківка розмірами 20x10, 20x20 і 20x30 см, товщиною 4 см.

Поєднання трьох форм з єдиною шириною 20 см та довжиною, кратною 10 см, дозволяє швидко укласти плитку, комбінувати її в різних напрямках, маючи таким чином широкий спектр для втілення різних дизайнерських задумів.

«Лайнстоун-30»: тротуарна плитка розмірами 15x15, 15x30 і 30x30 см, товщиною 4 см.

Комбінація з трьох плиток середнього розміру, двох квадратних і однієї прямокутної, дає формулу нетривіальної викладки.

«Лайнстоун-60»: плити великого розміру 60x30 і 30x30 см, товщиною 6 см.

Дві великі плити – чудова ідея для мощення терас, великих площ і навіть ландшафтних садових доріжок у форматі step-by-step. Завдяки розмірам плитки поверхня з використанням «Лайнстоун-60» ідеально рівна та з мінімальною кількістю швів.

Безфаскова тротуарна плитка «Лайнстоун» доступна у кольоровій гамі «Колор-мікс» від ТМ AVENU DECOR. Гама «Колор-мікс», що налічує 14 кольорових рішень, перевершує доступні на сьогодні рішення із натурального камення та інших подібних видів покриття.

Лінійка тротуарної плитки «Лайнстоун» – це сучасний матеріал для облаштування приватних маєтків, паркових доріжок, тротуарів, міських площ. А тераси, викладені бруківкою різних форматів або плитами великого розміру, є справжнім трендом світового ландшафтного дизайну.

РУСЛАН КОПОТУН: «ГОЛОВНЕ В РОДИНІ – СЛУХАТИ ОДИН ОДНОГО, РОЗУМІТИ І ПІДТРИМУВАТИ»

Судячи з того, який діалог буде зі своїми підлеглими директор з виробництва ТОВ «Бетон Комплекс» Руслан Копотун, з якою доброю посмішкою і дружньою інтонацією він звертається до кожного з них, можна зробити висновок, що у колективі тепла і привітна атмосфера. Ті, кому пощастило з ним працювати, не приховують захоплення, хоча у роботі Руслан Анатолійович досить строгий та вимогливий.

А ще він до безтями закоханий у свою колегу по роботі. Їхні стосунки вважають однією з найгармонічніших пар, а їхній чотирнадцятирічний шлюб претендує на звання «ідеального».

Про свою дружину Альону, з якою разом працюють на підприємстві, життєві кризові моменти, сімейні цінності та інше сокровенне Руслан Копотун розповів «Моноліту».

Руслане, Вашому синочку 17 жовтня виповниться рік. Якими були ці 8 місяців для Вашої сім'ї?

Відчуття, ніби ми проживаємо життя заново. Правда, з другою дитиною, напевно, все ж таки легше, ніж з першою. Є набутий досвід, більш тверезий погляд на деякі речі. Крім того, ми маємо помічницю – старшу доньку. Я багато часу проводжу на роботі – такий собі ранковий і вечірній тато. Буває, виходжу з дому – всі ще сплять, повертаюся – вже сплять. Але, дякувати Богу, моя сім'я розуміє, що я стараюся для них, і дружина мені ніколи за це не дорікає.

Мудра дружина – це щастя. А за 14 років шлюбу Ви, мабуть, ще більше усвідомили правильність свого вибору.

Я вірю в те, що людські долі пишуться десь вище і обманути їх неможливо. Ми разом багато років, а вона для мене й досі залишається таємницею. Часом дивуюся, як дружина, вона все встигає, адже виховання дітей і всі домашні справи здебільшого на ній. При цьому, жодного разу не було такого, щоб вона не встигла приготувати сніданок

чи вечерю. До нас можуть спонтанно приїхати друзі, а в Альони за годину вже буде накритий шикарний стіл. Де воно в неї все береться, ніколи не розумів.

Якщо Ви вже згадали про долю, то, може, розповісте, як вона звела Вас із дружиною?

Влітку 1998 року я складав вступні іспити до Київського національного університету будівництва і архітектури. Пам'ятаю, разом з мамою стояв і шукав себе в списках абітурієнтів, зарахованих на навчання, а біля нас – симпатична русява дівчинка зі своїм батьком. Наші батьки тоді перекинулися кількома словами, порадили, що ми вступили до ВНЗ, і на тому розійшлися. Вдруге я зустрівся з нею випадково аж через півроку, незважаючи на те, що жили в одному гуртожитку. Альонка гуляла в парку на Севастопольській площі з дівчатами, я – зі своїми друзями. Ми познайомилися і з того часу почали спілкуватися, а до третього курсу стосунки вже переросли в серйозні почуття.

На пропозицію руки і серця довго наважувалися?

Я б не сказав, що довго. Звичайно, був солодкий період квітів і цукерок. Дарували різні дрібнички на свята один одному. По ресторанах і клубах не ходили: студенти – люди бідні (сміється). Головне, що у нас співпадали погляди на життя, відчувалася спорідненість душ.

Весілля гучно святкували?

Аякже! Три дні, як прийнято! Дружина родом із села Телешівка Рокитнянського району Київської області. Ми вирішили весілля там святкувати. 28 квітня 2001 року до нас з'їхалося повно гостей, таке враження, що кожен пес під парканом танцював. Цікаво співпало: у той день 3 подруги-однокласниці Альони вийшли заміж і в селі, крім нашого, ще було 3 весілля. Місцевим не було де пива випити – в усіх кафе гуляли.

Як склалося життя далі? Які сюрпризи воно готувало Вам?

Ми змінили не один гуртожиток після одруження. Я продовжував навчання, Альона пішла у декретну відпустку. У серпні 2001 року у нас народилася донька Анастасія. Потрібно було сім'ю забезпечувати, я влаштувався на будівництво паркінгу центрального залізничного вокзалу. Це був перший серйозний досвід. І мені він сподобався. 25 серпня 2003 року я прийшов на підприємство «Бетон Комплекс» майстром формувального цеху.

Добре пам'ятаєте день, коли прийшли на «Бетон Комплекс»?

Звичайно. Я прийшов не один на співбесіду, тому не знав наперед, хто з нас залишиться. Нас водили по заводу, тоді він ще по-іншому виглядав – скромне обладнання, менша кількість працівників. Майстром я пропрацював рік, потім став технологом, через кілька років – головним технологом, а з 2014 року – директором з виробництва ТОВ «Бетон Комплекс».

Мабуть, тому Вам легко знайти мову зі своїми підлеглими? Адже Ви особисто пройшли такий самий професійний шлях.

У своїх працівниках, таких різних зовні, за віком, темпераментом, я бачу себе самого. Знаєте, є такі фільми, в яких Сталоне збирає старих бойових друзів, і команда міцних хлопців відправляється на завдання. Кожен у групі відповідає за свій сектор, кожен унікальний і незамінний. На виробництві – те ж саме. Абсолютно різні люди, кожен грає свою роль, у кожного свої задачі, але разом вони команда – яка здатна вирішувати будь-які супер-завдання.

Ким працює Ваша дружина на заводі?

Альона закінчила у 2005 році навчання, на той момент доньці виповнилося 4 роки. Вже ходила в дитячий садок. На підприємстві «Бетон Комплекс» дружина влаштувалася у відділ технічного контролю. Через 3 роки почала працювати менеджером у відділі збуту. А у 2014 році стала головним диспетчером. З цієї посади пішла в декрет. Зараз удома із сином Артемом.

Разом на роботі, разом удома... Між вами не виникає емоційного напруження?

Моя порада тим, перед ким стоїть дилема: варто працювати разом чи ні. У спільній роботі чоловіка та дружини є свої безперечні плюси. Це і загальна мотивація, і спільне проведення часу, і спільні теми для розмови. Збігаються графіки відпусток, графіки «тривожних моментів». Дружині або чоловіку не треба думати, чому «друга половина» повернулася з роботи напружена. Нівелюється частина сімейних конфліктів, викликаних неприємностями на службі, оскільки робочі питання вирішуються в офісі, у робочий час. Тому ми з дружиною, повертаючись додому, спокійно і душевно проводимо час, роботу обговорюємо рідко, лише коли потрібна порада. У нормальній сім'ї не виникає кар'єрних змагань і конфліктів через спільну роботу. Все це надуманий міф.

Як Ваша сім'я відпочиває зазвичай?

В основному, культурну програму для нас організовує Настя. Ми часто ходимо в кіно разом, вона сама обирає фільми. Я люблю відпочинок на природі. Виїжджаємо з друзями на пікнік – посмажити сальце, шашличок, подихати повітрям, поспілкуватися. Багато часу діти проводять у селі, в наших батьків. Їм там подобається. У Насті багато друзів, для Тьоми – цілодобовий зоопарк свійських тварин.

Анастасії зараз 14 років – підлітковий перехідний період. Дівчатка часто обирають для себе друга в обличчі батька. У Вас довірливі стосунки з донькою?

Ми стали духовно близькими, коли їй виповнилося 10 років. Альона зайняла позицію «поганого поліцейського», а я навпаки. Я ніколи не сварюся

на неї, намагаюся вислухати, спокійно пояснити, якщо вона не права. Мабуть, тому донька мені і до сьогодні довіряє більше, ніж дружині. Ділиться своїми таємницями, радиться.

Перше кохання, перші розчарування..

Господи, як кожний батько, я подумки відтягую цей момент з хлопцями... І маю надію, що в мене кілька років є ще в запасі (сміється). Коли помічаю, що в Насті погіршується настрій різко, ніколи запитаннями не тисну, намагаюся хитро підійти до ситуації. Вона часом сама не розуміє, як так сталося, що все мені як на папері виклала. Гарне почуття гумору допомагає знайти веселий приклад чи історію з власного досвіду на кожну життєву ситуацію. Головне в родині – слухати один одного, розуміти і підтримувати. Чого усім бажаю.

Дорогі читачі, цього разу «Моноліт» приготував для вас багато смачних сюрпризів. Ми дізналися у керівників та працівників ПБГ «Ковальська», які страви популярні у їхніх сім'ях та якими секретами повинен володіти кулінар, щоб його гастрономічні шедеври завжди були вдалими. Пропонуємо вам кілька рецептів, неодноразово перевірених нашими колегами, та гостинно запрошуємо до корпоративного клубу «Готуємо з нами». Смачного!

ОЛЕКСАНДР ПИЛИПЕНКО

(Президент ПБГ «Ковальська»)

ГОТУЄ СОКОВИТИЙ СТЕЙК З ТЕЛЯТИНИ

Інгредієнти:

телятина (філейна частина або «яблучко»
6 міс. – 1,5 року) – 0,5 кг;
морська сіль, чорний та духмяний перець горошком;
оливкова олія – 50 г;
масло вершкове – 50 г.

Приготування:

1. Для стейку потрібно купувати «яблучко» або філейну частину теляти віком від 6 місяців до півтора року.
2. Ні в якому разі не мийте м'ясо, протріть паперовою серветкою.
3. Покладіть м'ясо до нульової камери холодильника і залиште там на 2-5 днів, щоб з нього вийшов спазм і з'явилося більше вологи.
4. Наріжте шматки упоперек волокон від 1,5-2 см.
5. Не відбивайте, а обережно пальцями розсуньте волокна, щоб м'ясо стало трішки тоншим.
6. Перед тим, як смажити, даємо м'ясу набрати кімнатної температури.
7. Розітріть горошинки чорного та духмяного перцю у ступі та натріть стейки.
8. Кілька крупинок морської солі вдав'ять у м'ясо за хвилину до відправки на пательню.
9. Пательню з товстим дном (чавунну або залізну) розігрійте до високої температури без додавання олії чи масла!
10. Стейки з обох сторін натріть оливковою олією і покладіть на пательню.
11. Смажте до моменту утворення на м'ясі хрумкої скоринки, а потім переверніть на інший бік.
12. Зніміть з вогню, замотайте у фольгу і дайте м'ясу «відпочити» кілька хвилин. Перед подачею на стіл покладіть зверху шар шматочків масла.

ВАЛЕНТИНА ОРЛЮК РОЗПОВІЛА ПРО НЕПЕРЕМОЖНИЙ РЕЦЕПТ ТОРТУ «НАПОЛЕОН»

(Старший менеджер управління з реалізації об'єктів будівництва ПБГ «Ковальська»)

Інгредієнти:

Для тіста:

Молоко – 1 склянка
Маргарин – 250 г
Борошно – 2,5 склянки

Для крему:

Молоко – 1 л
Яйця – 5 шт.
Борошно – ¼ склянки
Масло – 200 г
Цукор – 1 склянка
Ванілін або ванільний цукор
- 1 пакетик

Приготування:

1. Візьміть 1 склянку кип'яченого охолодженого молока, додайте до нього 250 г маргарину та розімніть до однорідної маси.
2. Додайте 2,5 склянки попередньо просіяного борошна та замісіть тісто (воно не повинне липнути до рук).
3. Розділіть тісто на 6 однакових частин та розкачайте тоненькі прямокутні коржі приблизно 22x23 см. Випікайте кожен 6-7 хв. у духовці при температурі 180 градусів. Дайте коржам прохолонути.
4. Для приготування крему збийте яйця з цукром та борошном, додайте ванілін.
5. Додайте у цю суміш ½ літра охолодженого кип'яченого молока та ретельно перемішайте.
6. В ½ літра гарячого молока, що лишилося, додайте готову суміш, поставте на вогонь та постійно помішуйте до утворення однорідної маси і повного розчинення грудочок.
7. Зніміть з вогню і дайте крему охолонути, потім додайте до нього пачку вершкового масла і розмішайте.
8. Змастіть коржі кремом – на кожен приблизно 2-3 ст. л. крему. Перші приміть руками, оскільки після випікання в них утворюються повітряні прошарки. Останній корж розітріть на дрібні крихти і посипте торт зверху.
9. Поставте готовий торт в холодильник на 5-10 годин. Ваші гості будуть у захваті! Смачного!

КУРКА «ТЕРІЯКІ» ВІД СЕРГІЯ ПИЛИПЕНКА

(Генерального директора ПБГ «Ковальська»)

Це дуже проста, швидка, недорога страва азіатської кухні. Моя сім'я, особливо діти, від неї в захваті.

Інгредієнти:

курячі грудки – 4 шт.;
соевий соус або соус «Теріякі» – 100 мл;
оливкова олія – 2 ст. л.;
кунжутна (або інша рослинна ароматна) олія – 2 ст.л.;
цукор або мед – 1 ст. л.;
зелена цибуля – кілька пагонів;
часник – 2 зубчики;
імбир – 25 г.

Приготування:

1. Готуємо соус для маринаду: змішайте соєвий соус або соус Теріякі, додайте до нього оливкову та кунжутну олію, 1 столову ложку цукру з гіркою або меду. Дрібно наріжте зелену цибулю, роздавіть часник, натріть свіжий корінь імбиру.
2. Курячі грудки почистіть від зайвих плівок.
3. Цілі грудки замаринуйте в соусі і поставте в холодильник на 5-12 годин.
4. Курку можна готувати на грилі або пательні. У середньому смажити потрібно до 10 хвилин.
5. Для гарніру рекомендую використовувати рис або запечені овочі.

ГОР НАКОНЕЧНИЙ ГОТУЄ УЗБЕЦЬКИЙ ПЛОВ З КУРЯТИНОЮ

(Начальник будівельного комплексу ПАТ «ЗЗБК ім. С. Ковальської»)

Якщо наближається свято або до Вас завітали гості, а багато часу на приготування вечері немає, тоді до Вашої уваги ситна та неймовірно смачна страва – плов з куркою. Підготуйте усі необхідні інгредієнти заздалегідь, і процес приготування буде для Вас у задоволення.

Інгредієнти:

стегна курячі без кістки – 300 г;
рис круглий – 400-500 г;
цибуля середнього розміру – 3 шт.;
морква середнього розміру – 3-4 шт.;
часник – 2-3 шт.;
олія – 100 мл;
перець, сіль – за смаком;
шафран – за бажанням.

Приготування:

1. Налийте в каструлю, бажано з товстим дном, олії приблизно на 1 см.
 2. Розігрійте до високої температури та додайте всередину дрібно нарізану цибулю.
 3. Візьміть курячі стегна і наріжте невеличкими шматочками по 3-4 см.
 4. Коли цибулька стане золотистого кольору, додайте до неї посолене і поперчене м'ясо курки. На великому вогні воно повинне підсмажитися до легкої скоринки. Потім зменшіть вогонь до мінімуму і тушкуйте 30 хв.
 5. Тим часом промийте рис і додайте до нього чайну ложку солі.
 6. Наріжте моркву крупними шматками 2x2 або 3x3 см.
 7. Насипте моркву рівним шаром на м'ясо і цибулю і тушкуйте ще 20 хв.
 8. Візьміть 2-3 цілі неочищені часничини та опустіть в каструлю, трішки заглибивши в інгредієнти, що вже у ній є.
 9. Засипте рис поверх інгредієнтів та залийте кип'ятком приблизно так, щоб над рисом був 1 см води. Плов тушкуйте 30 хв. на маленькому вогні, потім перемішайте і готуйте ще 30 хв.
 10. Вимкніть вогонь і дайте плову настоятися під кришкою ще 15-20 хв.
- Смачного!

ПЕРЕРВА НА КАВУ

Цікаве про будівництво та ремонт

• Стародавні будівельники, не знаючи про синтетичні матеріали, для міцності вапняного розчину додавали до нього телячу шерсть, а для підвищення теплозберігаючих властивостей - смолу ялинових шишок.

• У кінці 18 століття у Франції та Англії був уведений податок на вікна й двері, тому найчастіше у приміщенні було лише одне вікно, решта ж стін - повністю глухі. Саме в ті часи були виготовлені перші настільні світильники. А навпроти вікон ставили великі дзеркала для того, щоб відбивалося світло.

• Учені довели, що під час будівництва Великої Китайської Стіни у якості скріплюючого розчину використовували клейку рисову кашу.

• Система теплих підлог існувала навіть у будинках стародавніх римлян. «Гіпокауста» - так називалася ця опалювальна система, при якій раби нагрівали простір під підлогою за допомогою вогню, а дим виходив через димарі, розташовані у стінах.

Анекдоти

Кранівник шостого розряду, не виходячи з роботи, забрав дитину з дитячого садка.

Досвідчені будівельники можуть голитися навіть з монтажною піною.

Маляр почав фарбувати в коридорі, а закінчив у фіолетовому лісі, збираючи перламутрові проліски.

- Ну, пані, приймайте роботу. Все зроблено на совість!

- А чому плитка так криво викладена?

- Нічого не поробиш: яка совість - така й якість.

Фізику Ісааку Ньютону впало на голову яблуко, і він сформулював закон всесвітнього тяжіння.

Будівельнику Івану Петрову впав на голову гайковий ключ. Що він сформулював, вітчизняні філологи поки розшифрувати не можуть...

Директор будівельної компанії викликає до себе електрика:

- Чому вас учора не було на роботі?

- Так учора було свято. День залізничника.

- А яке ви маєте відношення до залізниці?

- Ну як же, моє прізвище Шлагбаум.

Будівельники з раннього дитинства привчають своїх дітей до роботи: вони їм у пісочницю додають цемент і воду...

Лежать на даху дві цеглини, стара і молода. Бачать, що внизу йде робітник. Стара цегла каже:

- Дивись, он мужик іде. Давай йому на голову впадемо!

- Так він же в касці! - відповідає молода.

- Ех, ти, молода-зелена! Дивись, як треба! Ей, мужик!!!

- Га?!..

На прийомі у лікаря:

- У жовчному міхурі у вас камені, у сечовому - пісок, у легенях - вапно ...

- Лікаре, скажіть, де у мене шпалери, і я почну ремонт!

Генпідрядника питають: «Чого ти боїшся найбільше?».

- Замовника і темряви!

- Ну із замовником все зрозуміло: раптово приїде, дасть по самі вуха, не підпише нічого, не погодить і т. д. А темряви чому?

- А раптом там замовник!

Чоловік однієї жінки працює на будівництві. Раптом удень вона чує, як відчиняються входні двері. Заходить чоловік з двома відрами розчину у брудній робочій спеці, у роті цигарка.

Дружина:

- І навіщо ти це притягнув?

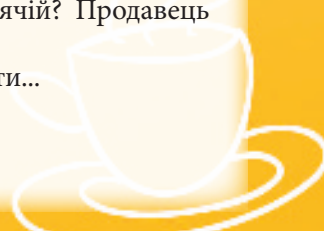
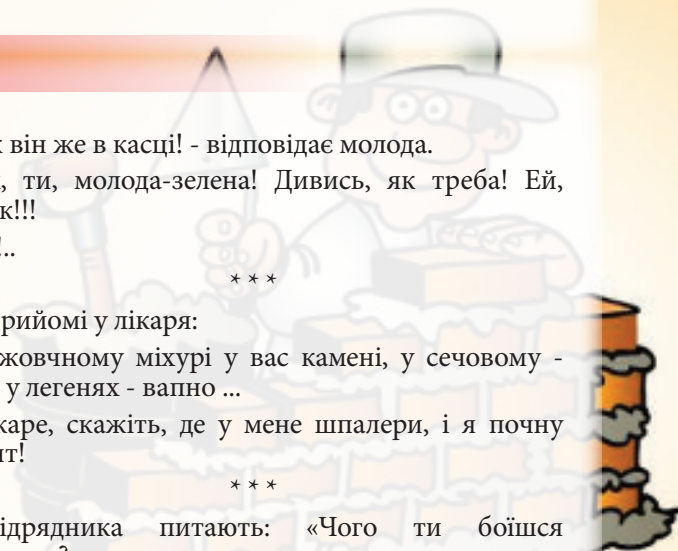
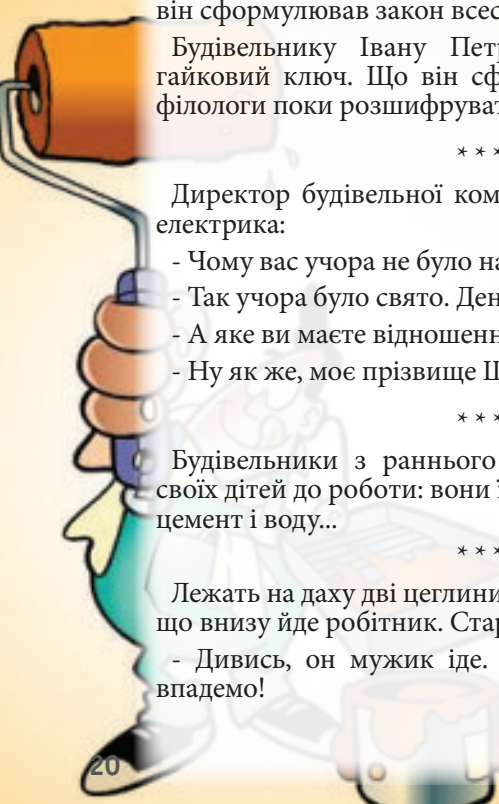
Чоловік здригається і, вийшовши із заціпеніння:

- Блін, я що, додому прийшов? Ні фіга собі, задумався!

Жінка консультується з продавцем у будівельному супермаркеті:

- У мене троє дітей. Одному три рочки, іншому - шість, а третьому - скоро буде десять. Чим би ви порадили покрити підлогу в дитячій? Продавець (задумливо):

- Краще, звичайно, заасфальтувати...

ВИ ГОТОВІ ДО ПРИГОД ЦЬОГО ЛІТА?

Ми розпочинаємо цікаву та захоплюючу гру, в якій може взяти участь кожен бажаючий працівник ПБГ «Ковальська»!

Упродовж найближчого місяця на Вас чекає міська пригода – Вам пропонується виконувати різноманітні завдання, відгадувати загадки і знаходити таємні місця у центральній частині Києва!

Гра розпочнеться 27 липня о 12:00 і триватиме 34 дні.

Почати виконувати завдання можна у будь-який зручний для Вас час.

Для участі достатньо мобільного телефону з інтернетом та мапи, що знаходиться на сторінках цього видання.

Серед тих, хто успішно виконає усі ігрові завдання, будуть розіграні цінні подарунки: легкий намет для туристичних походів та зручний розкладний мангал для приготування страв на вогні.

Учасники, яким не вдасться виконати всі поставлені завдання, отримають заохочувальні призи.

Реєстрація та детальні правила на play.cq.ua/kovalska

Інформація в ігровій платформі:

- 1) зареєструйтеся на ігровій платформі за посиланням play.cq.ua/kovalska;
- 2) після початку пригоди перейдіть за посиланням, яке Ви отримаєте після реєстрації;
- 3) в ігровій платформі Ви отримаєте всі завдання та самі будете вирішувати, які та коли виконувати;
- 4) тривалість гри: будь-який день і час з 27.07.2015 р. по 31.08.2015 р.;
- 5) для орієнтації на місцевості Ви маєте мапу. До частини завдань є підказки: квадрати, де необхідно знаходити рішення відповідного завдання;
- 6) на Вас чекає два типи завдань (на тип вказують відповідні іконки):
 - пошукові. У ході таких завдань Вам необхідно розгадати та знайти у місті певну локацію, а у ній – код;
 - логічні. У ході цих завдань Вам не потрібно кудись іти. Код Ви отримаєте, розгадавши логічну загадку;
- 7) результатом виконання будь-якого завдання є код, який необхідно ввести на своїй сторінці в ігровій платформі. Якщо код правильний, платформа прийме його. Якщо ні – повідомить про це і завдання зараховане не буде. Кількість спроб відповідей на кожне завдання необмежена;
- 8) серед тих, хто успішно пройде певну кількість завдань гри, будуть розіграні цінні призи;
- 9) якщо у Вас є питання, зверніться до служби підтримки (блакитна панель на сторінці). Служба підтримки не дає підказок з вирішення завдань!

ПРИВІТАННЯ

ВІТАЄМО МОЛОДЯТ!

Родина Чупилків

Дорогі молодята!

Вітаємо Вас зі святом створення нової молоді родини. Бажаємо Вам кохання, злагоди та сімейного благополуччя.

ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Чупилка Олександр Михайлович (начальник цеху №3) та його дружина **Чупилка Наталія Миколаївна** (бухгалтер).
Весілля відбулося 06.06.2015р.

Родина Петрийчуків

ТОВ «Бетон Комплекс»

Петрийчук Микола Іванович (бригадир БЗВ-21) та його дружина **Ірина**. Весілля відбулося 23.05.2015р.

Кирик Віктор Вікторович (формувальник залізобетонних виробів та конструкцій) та його дружина **Юлія**.
Весілля відбулося 24.04.2015р.

Родина Середів

Родина Лутченків

ПАТ «Будіндустрія»

Середа Сергій Володимирович (формувальник залізобетонних виробів та конструкцій) та його дружина **Наталія**. Весілля відбулося 23.04.2015р.

Лутченко Артем Сергійович (формувальник залізобетонних виробів та конструкцій) та його дружина **Ірина**. Весілля відбулося 29.04.2015р.

Сердюк Ярослав Васильович (формувальник залізобетонних виробів та конструкцій) та його дружина **Юлія**. Весілля відбулося 01.05.2015р.

Родина Сердюків

ВІТАЄМО ЩАСЛИВИХ БАТЬКІВ!

ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»

Шадуру Руслана Володимировича – формувальника цехів №1 і №2 з народженням доньки **Марії** (д.н. 17.03.2015 р.)

Петренка Олександра Івановича – головного архітектора проекту з народженням синопка **Тараса** (д.н. 20.04.2015 р.)

Ловейка Григорія Михайловича – виконроба БМУ з народженням синопка **Євгена** (д.н. 20.04.2015 р.)

Климовського Віктора Миколайовича – електрозварника ручного зварювання РМЦ з народженням доньки **Валерії** (д.н. 15.05.2015 р.)

Лук'янчуків Миколу Миколайовича – виконроба БМУ та **Алісу Сергіївну** – співробітницю офісу з народженням доньки **Арїни** (д.н. 20.05.2015 р.)

Луценків Олександра Сергійовича – майстра БМУ та **Анастасію Дмитрівну** – співробітницю Дарницького ЗБК з народженням синопка **Дениса** (д.н. 17.06.2015 р.)

ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Костиру Олега Анатолійовича – механіка з народженням двійні **Давида** та **Мілани** (д.н. 10.03.2015 р.)

ПАТ «Дарницький завод ЗБК»

Степанчуків Оксану Вікторівну – бухгалтера і **Андрія** з народженням доньки **Соломії** (д.н. 21.04.2015 р.)

Кеду Валерія Миколайовича – бригадира і його дружину **Нелю** з народженням синопка **Тараса** (д.н. 07.04.2015 р.)

Ковтунів Віталія Віталійовича – майстра БЗВ та **Анастасію** з народженням синопка **Тимофії** (д.н. 10.04.2015 р.)

Пономаренка Тараса Анатолійовича – зварника сіток і каркасів у арматурному цеху та дружину **Оксану** з народженням доньки **Марії** (д.н. 13.04.2015 р.)

ПрАТ ТНК «Граніт»

Назарчука Василя Миколайовича – машиніста конвеєра з народженням доньки **Вікторії** (д.н. 13.04.2015 р.)

Філоновця Валерія Івановича – начальника РБД з народженням синопка **Кирила** (д.н. 27.05.2015 р.)

Макарчук Олену Василівну – геолога з народженням синопка **Дмитра** (д.н. 10.11.2014 р.)

ПрАТ «Термінал-М»

Позняка Олександра Леонідовича – начальника відділу МТЗ з народженням доньки **Анастасії** (д.н. 20.03.2015 р.)

Колодіна Миколу Івановича – майстра відділу виробництва з народженням доньки **Анастасії** (д.н. 03.04.2015 р.)

Мартенюка Сергія Олексійовича – юриста з народженням синопка **Олександра** (д.н. 13.04.2014 р.)

Краснова Вадима Віталійовича – водія з народженням доньки **Анни** (д.н. 22.05.2015 р.)

Левківського Сергія Анатолійовича – економіста з народженням доньки **Олександри** (д.н. 03.04.2015 р.)

ПАТ «Завод ЗБК ім. С. Ковальської»*Вітаємо з 60-річчям:*

Франковського Станіслава Францовича (05.05.2015 р.) – бетоняра БМУ
Недопаса Петра Васильовича (25.05.2015 р.) – монтажника санітарно-технічних систем і устаткування БМУ
Погудий Валентину Олександрівну (14.05.2015 р.) – прибиральницю АПК
Присяжного Петра Павловича (15.06.2015 р.) – водія автотранспортних засобів гаражу
Качура Олексія Карповича (5.06.2015 р.) – тесляра БМУ

Вітаємо з 50-річчям:

Джунь Наталію Дмитрівну (26.05.2015 р.) – контролера бетонних та залізобетонних виробів і конструкцій ВТК
Бондара Анатолія Олексійовича (11.05.2015 р.) – монтажника БМУ
Денисюка Юрія Олександровича (04.05.2015 р.) – електромонтажника БМУ
Братолобова Сергія Діаленовича (24.06.2015 р.) – електрозварника ручного зварювання арматурного цеху
Пацову Любов Іванівну (17.06.2015 р.) – зварника арматурних сіток та каркасів арматурного цеху

Вітаємо з 40-річчям:

Мельника Олександра Миколайовича (24.04.2015 р.) – формувальника залізобетонних виробів і конструкцій цехів №1 і №2
Корінчука Миколу Вікторовича (14.04.2015 р.) – арматурника арматурного цеху
Гузь Тетяну Григорівну (31.05.2015 р.) – лаборанта лабораторії
Гоменюк Тетяну Дмитрівну (10.05.2015 р.) – фахівця із обслуговування клієнтів
Кубського Олександра Володимировича (9.06.2015 р.) – електрозварника ручного зварювання арматурного цеху
Іванчу Віктора Миколайовича (20.06.2015 р.) – слюсаря-сантехніка ТСП
Малого Віктора Миколайовича (2.06.2015 р.) – бетоняра БМУ
Козака Андрія Івановича (3.06.2015 р.) – електромонтажника БМУ

Вітаємо з 30-річчям:

Руденка Романа Сергійовича (14.04.2015 р.) – машиніста перевантажувачів ТСП
Приходька Олександра Миколайовича (19.04.2015 р.) – слюсаря РМЦ
Василівського Олександра В'ячеславовича (10.04.2015 р.) – директора з виробництва
Колоніцького Вадима Миколайовича (26.04.2015 р.) – менеджера з маркетингу
Блиндюка Віктора Григоровича (02.04.2015 р.) – бетоняра БМУ
Литовченко Вікторію Сергіївну (04.05.2015 р.) – кухонного робітника
Шимка Дмитра Івановича (02.05.2015 р.) – електромонтажника БМУ
Лазоренка Дмитра Анатолійовича (19.06.2015 р.) – формувальника залізобетонних виробів та конструкцій цеху №3
Гаврилея Андрія Володимировича (30.06.2015 р.) – електромонтажника БМУ
Кодовбецького Андрія Володимировича (19.06.2015 р.) – бетоняра БМУ

Севастьянюка Олександра Анатолійовича (04.06.2015 р.) – бетоняра БМУ
Гриба Олександра Дмитровича (11.06.2015 р.) – бетоняра БМУ

Вітаємо з 20-річчям:

Біана Владислава Дмитровича (19.02.2015 р.) – слюсаря-ремонтника РМЦ

ТОВ «Бетон Комплекс»*Вітаємо з 60-річчям:*

Білоус Марію Андріївну (22.05.2015 р.) – прибиральницю службових приміщень
Торосяна Жору Варзатовича (08.04.2015 р.) – водія

Вітаємо з 50-річчям:

Котенка Олександра Володимировича (25.04.2015 р.) – начальника відділу інформаційних технологій
Двойніну Жанну Володимирівну (01.05.2015 р.) – обліковця формувального цеху
Поліщука Миколу Олексійовича (28.05.2015 р.) – електромонтера з ремонту та обслуговування устаткування
Солдатенка Миколу Івановича (08.04.2015 р.) – електромонтера з ремонту та обслуговування устаткування
Литвина Петра Володимировича (01.04.2015 р.) – провідного конструктора

Вітаємо з 40-річчям:

Михайлова Олександра Леонідовича (27.04.2015 р.) – вантажника

Вітаємо з 30-річчям:

Юнусову Ольгу Іванівну (10.04.2015 р.) – машиніста крана
Шевчука Миколу Сергійовича (23.05.2015 р.) – арматурника
Даценка Руслана Миколайовича (21.04.2015 р.) – електрозварника ручного зварювання
Прокопенка Євгена Вікторовича (10.05.2015 р.) – оператора мийної установки
Фощан Олену Олександрівну (09.06.2015 р.) – лаборанта
Горового Дмитра Борисовича (30.06.2015 р.) – майстра електро-ремонтного цеху

Вітаємо з 20-річчям:

Комісарчука Володимира Валентиновича (18.04.2015 р.) – електромонтера з ремонту та обслуговування електроустаткування

ТОВ «Бетон Сервіс»*Вітаємо з 55-річчям:*

Биченко Тетяну Іванівну (03.06.2015 р.) – начальника відділу збуту та виробництва

Вітаємо з 50-річчям:

Шумейка Миколу Юрійовича (03.05.2015 р.) – водія

Вітаємо з 30-річчям:

Савенка Андрія Валерійовича (16.04.2015 р.) – директора

ТОВ «Автобудкомплекс-К»*Вітаємо з 65-річчям:*

Вдовиченка Віктора Філімоновича (12.06.2015 р.) – водія а/к №1

Мейту Івана Микитовича (05.04.2015 р.) – машиніста крану

Вітаємо з 50-річчям:

Лук'янчука Сергія Олександровича (15.05.2015 р.) – кранівника автомобільного
Мельника Аркадія Анатолійовича (12.05.2015 р.) – водія

Вітаємо з 40-річчям:

Омельяненко Олександра Федоровича (19.06.2015 р.) – кранівника
Криваченка Сергія Олександровича (14.04.2015 р.) – формувальника залізобетонних виробів та конструкцій

Вітаємо з 30-річчям:

Романка Олега Анатолійовича (16.05.2015 р.) – водія а/к №1

ПАТ «Дарницький завод ЗБК»*Вітаємо з 30-річчям:*

Бабенка Станіслава Володимировича (29.04.2015 р.) – головного технолога

ПАТ «Будіндустрія»*Вітаємо з 60-річчям:*

Пономаренка Юрія Миколайовича (23.05.2015 р.) – слюсаря-ремонтника відділу головного механіка

ТОВ «Омельянівський кар'єр»*Вітаємо з 50-річчям:*

Журавського Йосипа Станіславовича (19.06.2015 р.) – транспортувальника НРЦ
Скуржинського Сергія Станіславовича (29.04.2015 р.) – слюсаря ДСЛ-2
Вигівського Анатолія Жоржовича (13.05.2015 р.) – електрослюсаря

Вітаємо з 40-річчям:

Пироженка Володимира Петровича (20.04.2015 р.) – слюсаря ДСЛ-2

Вітаємо з 30-річчям:

Мирончука Андрія Миколайовича (08.04.2015 р.) – водія
Юхимовича Костянтина Миколайовича (09.06.2015 р.) – електрозварника ДСЛ-2

Вітаємо з 20-річчям:

Меленівського Олександра Сергійовича (09.04.2015 р.) – електрослюсаря
Петренка Юрія Анатолійовича (07.05.2015 р.) – слюсаря ДСЛ-2
Груздюка Олександра Михайловича (25.05.2015 р.) – машиніста екскаватора

ПрАТ ТНК «Граніт»*Вітаємо з 20-річчям:*

Сидорчука Юрія Сергійовича (05.05.2015 р.) – слюсаря-електрика з ремонту устаткування

ПрАТ «Термінал-М»*Вітаємо з 60-річчям:*

Теплову Тетяну Гаврилівну (10.05.2015 р.) – прибиральницю службових приміщень

Вітаємо з 50-річчям:

Безуглого Олександра Борисовича (19.05.2015 р.) – слюсаря-ремонтника
Ковальчука Петра Івановича (26.06.2015 р.) – водія навантажувача

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

КНІВ

A B C D E F G H I J K L M N O P Q

ПРОКЛАСИЛО СУДИВЛЯЮЧІ ГРУПИ
КОВАЛЬСЬКА

Сті Квест
Читайте правила на ст. 21

